Utorak, 03.01.2012.g.

Danas ujutro probudio sam se s mislima o tome što je smisao ljudskog života. I stalno mi se "vrtjela po glavi" misao DA JE SMISAO LJUDSKOG ŽIVOTA SLUŽENJE DRUGIMA. I U TOM SLUŽENJU DRUGIMA DA VRŠIMO BOŽJU VOLJU. ZA NAS I DRUGE.

I na jutarnjoj misi sam o tome razmišljao. SLUŽITI DRUGIMA I PRI TOME VRŠITI BOŽJU VOLJU…

A neki dan sam o tome raspravljao i sa jednom, meni jako dragom, osobom. I ona mi je kazala da to, da je smisao naših života služiti drugima, ima smisla. No, kazala je, drugima služe i pomažu i mnogi koji ne vjeruju u Boga, na žive u vjeri, ne idu u crkvu.

Da, kazao sam joj, razlika između onih koji služe i pomažu drugima je u tome, što oni koji vjeruju u Gospodina traže u svemu tome i BOŽJU VOLJU. DA TO SVE ČINE U BOŽJOJ VOLJI ZA NJIH I ZA SVE DRUGE.

U tom trenutku sam znao da su svi pravi odgovori tu negdje ali nisam bio siguran da li sam se točno izrazio. Imao sam osjećaj da sam nešto propustio.

A jučer navečer sam se baš priključio obiteljskom gledanju televizora kada je bila u tijeku jedna serija i scena gdje otac pokušava kćeri objasniti ŠTO JE SMISAO LJUDSKOG POSTOJANJA. Kćer je imala nekih 12 godina, tražila je neke odgovore od roditelja. A otac je mislio da želi razgovarati o seksu te se pripremio i s knjigama i drugom literaturom. No, kćer ga je upitala da zašto se mi svi rađamo, zašto živimo itd. A on, onako nepripremljen na ta pitanja, ponovno ju je upitao da li možda hoće razgovarati o seksu. A mala je odrješito kazala da ne, nego o smislu njihovog postojanja i njihovih života. I tata se tu izgubio i otišao potražiti pomoć supruge, pa su se uključili i djed i baka, tetak. I NIKAKO DA NAĐU ADEKVATAN ODGOVOR. Serija je humoristična pa se sve odvijalo u humorističnom tonu.

No, i to je pokazalo kako je teško dati adekvatan odgovor na to, pogotovo bez Gospodina.

Poslije mise bio sam na kavi s jednom sestrom u vjeri pa sam joj ja malo prepričao o čemu sam ovih dana razmišljao. I rekao joj da mi nekako još nešto nedostaje u svemu tome.

ZNAM DA JE SMISAO NAŠIH ŽIVOTA SLUŽITI DRUGIMA NA NAČIN DA TO SLUŽENJE MORA BITI I VRŠENJE BOŽJE VOLJE ZA NAS I ZA DRUGE OKO NAS.

I DA TO, DA VRŠIMO BOŽJU VOLJU, MOŽEMO PREPOZNATI KROZ ZNAKOVE KOJE NAM GOSPODIN I NJEGOVI DOBRI ANĐELI I DRUGI DOBRI DUHOVI SVAKODNEVNO DAJU.

I DA SAM DO SADA SPOZNAO DA MOGU RAZLIKOVATI ZNAKOVE PO NJIHOVIM PLODOVIMA. AKO SU PLODOVI DOBRI, MIR, ZADOVOLJSTVO, RADOST, LJUBAV, I SL., ONDA SU TO ZNAKOVI GOSPODINA I NJEGOVIH DOBRIH DUHOVA. AKO SU PLODOVI LOŠI KAO NEMIR, NEZADOVOLJSTVO, SRDŽBA, MRŽNJA, I DR., ONDA SU TO ZNAKOVI OD ZLA I NJEGOVIH DUHOVA.

PRVE TREBA SLIJEDITI I DJELOVATI U NJIMA, A DRUGE TREBA IZBJEGAVATI.

No, osjećam da tu, u svemu tome, još ima ogroman prostor u kojem Gospodin meni i svakome od nas daje da rastemo.

TAJ PROSTOR PREDSTAVLJA NAŠ PUT U KRALJEVSTVO BOŽJE. U TOM PROSTORU SE ISPREPLIĆU PUTEVI SVIH NAS KOJI SMO NA PUTU PREMA GOSPODINU. ONAKO KAKO JE ON DAVNO PREDVIDIO.

I kaže mi ta sestra u vjeri da je i ona često u životu, kada je bila daleko od Gospodina, tražila svoj smisao života. I da je mislila da je on najprije u završetku neke škole, studija, pa pronalasku posla, pa formiranju obitelji, itd. Ali, u svemu tome je nešto falilo. To nije bio potpuni smisao života.

Tako smo došli do zaključka da BEZ GOSPODINA, U SVAKOM SLUČAJU, NE MOŽE NI U ČEMU BITI SMISAO ŽIVOTA.

U KOLIKO SLUČAJEVA LJUDI, MISLEĆI DA ČINE DOBRO, NAPRAVE LOŠE. JER TO NE RADE U GOSPODINU I BEZ NJEGOVIH ZAPOVIJEDI.

KOLIKO PUTA LJUBAV PREMA NEKOME, AKO JE BEZ GOSPODINA, PRERASTE U NAVEZANOST.

KOLIKO PUTA POMAGANJE NEKOME, AKO JE BEZ GOSPODINA, PRERASTE U LICEMJERJE.

KOLIKO PUTA NEČIJI DAROVI, AKO SE KORISTE BEZ GOSPODINA, PRERASTU U OHOLOST.

A KOLIKO PUTA NAŠE GRIJEHE, AKO SE ZA NJIH POKAJEMO I TRAŽIMO OPROST OD GOSPODINA, GOSPODIN PRETVORI U SVOJU SLAVU NAŠIM OBRAĆENJEM.

I tu dolazimo do još jednog dijela naših ponašanja koja predstavljaju dio smisla naših života. DA U SVAKOM TRENUTKU SVOJIH ŽIVOTA, U SVAKOJ SITUACIJI, ČINIMO SAMO ONO ŠTO MOŽEMO. NI VIŠE NI MANJE.

Znači, kada ponekad mi činimo loše, jer smo slabi, sagriješimo, ALI TAKO U TOM TRENUTKU JEDINO MOŽEMO REAGIRATI, mi činimo ono što je u tom trenutku bila Božja volja jer smo učinili samo ono što smo mogli. I GOSPODIN JE TO ZNAO I TAKO PREDVIDIO.

JER, TO NAŠE PONAŠANJE, KOJE JE NAMA U TOM TRENUTKU IZGLEDALO OŠE, BILO JE SAMO DIO GOSPODINOVOG PLANA I ZA NAS A POGOTOVO ZA NEKOG DRUGOG NA KOGA SMO MI TIM SVOJIM PONAŠANJEM UTJECALI.

Možda smo nekoga povrijedili, posvađali se, pa ćemo se kasnije pomiriti, želeći se ponašati po Božjim zapovijedima, I TAKO ĆEMO TIME DATI SLAVU GOSPODINU A SEBI PRONAĆI SMISAO ŽIVOTA U PRAŠTANJU I LJUBAVI.

PA MOŽDA SMO CIJELI ŽIVOT GRIJEŠILI I BILI BEZ GOSPODINA JER SMO TAKO ONDA JEDINO MOGLI, BILI SMO POŠTENI I OD RIJEČI U SVOJEM GRJEŠNOM ŽIVOTU, PA NAM JE GOSPODIN ONDA UDIJELIO MILOST I OBRAĆENJE. A MI TAKVI POSTANEMO NJEGOVI SVJEDOCI I DRUGI ĆE NAS NASTOJATI SHVATITI JER SMO IM I U PRIJAŠNJEM ŽIVOTU BILI ONI S KOJIMA SU HTJELI O SVEMU RAZGOVARATI, TREBALI SU NAŠU POMOĆ I SAVJET.

TO JE MOJA ŽIVOTNA PRIČA.

I TAKO, RAZMIŠLJAJUĆI O SVEMU TOME, NIJE MI BAŠ SVE KRISTALNO ČISTO, TO O SMISLU ŽIVOTA. IPAK JE TO NEŠTO PUNO SOFISTICIRANIJE NEGO NA PRVI POGLED IZGLEDA.

ILI NAM TAKO GOSPODIN DADNE SPOZNATI. KOLIKO MOŽEMO SHVATITI.

SIGURNO JE DA JE GOSPODIN BOG PUT, ISTINA I ŽIVOT. POČETAK, PUNINA SVEGA I KRAJ.

U TOJ ISTINI JE SVE SADRŽANO.

I MI, AKO SE U POTPUNOSTI OTVORIMO GOSPODINU, PREDAMO MU SVOJ ŽIVOT NA UPRAVLJANJE, IMAMO POTPUNI SMISAO ŽIVOTA.

NO, PREDAJUĆI MU SVOJ ŽIVOT U POTPUNOSTI NA UPRAVLJANJE, MI SE NE MOŽEMO ODREĆI SEBE, JER NAS JE TAKVE JEDINSTVENE STVORIO, NEGO MORAMO U SVAKOJ SVOJOJ ŽIVOTNOJ SITUACIJI ČINITI ONO ŠTO MOŽEMO PREMA SVOJIM DAROVIMA. UVIJEK IMAMO PRAVO IZBORA.

TIME SLUŽIMO NE SAMO DRUGIMA, NEGO PRVENSTVENO SEBI, JER SAMO AKO SMO GOSPODINU PREDALI ŽIVOT NA UPRAVLJANJE, AKO SMO KORISTILI SVOJE DAROVE PO BOŽJIM ZAPOVIJEDIMA, ČINEĆI ONO ŠTO SMO MOGLI, MI ĆEMO SE OSJEĆATI ISPUNJENO I MIRNO.

SLUŽILI SMO GOSPODINU, SEBI I DRUGIMA KOJE NAM JE GOSPODIN POSLAO NA NAŠ ŽIVOTNI PUT. I TIME, DA NEĆEMO BITI NI SVJESNI, DOĆI ĆEMO U KRALJEVSTVO BOŽJE.

I TO JE SMISAO ŽIVOTA. TU NEMA PRAZNINA, NEMA PRAZNOG HODA, SVE JE ISPUNJENO I SVE IMA SVOJ SMISAO. I NAŠ ŽIVOT U POTPUNOSTI IMA SMISAO.

I razmišljajući još jedanput o svemu što sam napisao, osjećao sam se ispunjeno. TO BI BILO TO.

PREDATI ŽIVOT GOSPODINU.

ČINITI ONO ŠTO MOŽEMO PO SVOJIM DAROVIMA.

VRŠITI NJEGOVU VOLJU.

SLUŽITI NJEMU, SEBI I DRUGIMA.

TO JE SMISAO ŽIVOTA SVAKOGA OD NAS. TO JE PUT U KRALJEVSTVO BOŽJE.

O GOSPODINE MOJ! TU SAM I PREDAJEM TI SE! ŽELIM SLUŽITI TEBI I DRUGIMA! NEMOJ ME NAPUSTITI! NEKA ME TVOJ SVETI DUH U SVEMU TOME VODI!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.